

מ"ת 26466/01/19 - מדינת ישראל נגד יעקב דוד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 26466-01-19 מדינת ישראל נ' דוד (עציר)

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר
המבקשת:
נגד

המשיב:
יעקב דוד (עציר) ע"י ב"כ עו"ד ישראל קליין

החלטה

בקשה למעצר עד תום ההליכים.

רקע

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום מלווה בבקשה למעצר עד תום ההליכים. כתב האישום מייחס למשיב עבירות של סחיטה באיומים, לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"); הטרדת עד, לפי סעיף 249 לחוק העונשין; הדחה בחקירה, לפי סעיף 245 (ב) לחוק העונשין; שיבוש הליכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

כתב האישום מייחס למשיב שני אישומים. בהתאם לאישום הראשון, תיווך המשיב בהלוואה בריבית שניתנה ליצחק חסין (להלן: "המתלון") על ידי יגאל כדורי (להלן: "כדורי"). במהלך מספר חודשים הועברו לנאשם החזרים חודשיים של ההלוואה במזומן, באמצעות חברו של המתלון צבי צייגרמן (להלן: "צבי"), לצורך העברתם לכדורי. בחודש אוקטובר 2018 לא העביר המתלון את התשלום החודשי ובתאריך 20.11.2018 נפטר כדורי והמתלון הפסיק לשלם את חובו.

בתאריך 03.01.2019 הגיע המשיב למלון המנוהל על ידי המתלון, פגש את צבי ואמר לו שעל המתלון לשלם את החוב וכי אם ימשיך לחמוק ממנו הוא יעביר את ההמחאות של חסין שברשותו ל"גורמים עברייניים". בהמשך לאותו יום, שב המשיב אל המלון, בעט בפראות בדלת, הכה בה באמצעות מקל ועשה תנועות מגונות כלפי מצלמות המקום, במטרה להטיל אימה על המתלון ולהניעו לשלם לידידיו את החוב לכדורי. המתלון הסתגר בחדרו והזעיק למקום את שלמה מצלאוי (להלן: "שלמה"), על מנת שירגיע את המשיב. בעת ששלמה הגיע למקום, אמר לו המשיב כי יש לו מספר דרכים להוציא את הכסף מהמתלון וביניהן גבייה באמצעות השוק האפור, הפצת עלונים בגנות

המתלונן בבני ברק ושליחת סרט המתעד את המתלונן בבית הבושת שבבעלות המשיב אל אשתו של המתלונן. על רקע זה נקבעה פגישה עם המתלונן ליום 05.01.2019. במועד זה נפגשו המשיב והמתלונן בנוכחות צבי, והמשיב איים על המתלונן כי אם לא ישלם הוא "יערב עברייניים" שיפגעו בו וכן איים בפרסום תיעוד המתלונן עם אישה בבית בושת. בסיום השיחה, נוכח איומי המשיב, הסכים המתלונן לשלם למשיב את חובו לכדורי.

בהתאם לאישום השני, במסגרת חקירה מסוימת הקשורה בניהול בית בושת שבבעלות המשיב, שוחרר המשיב בתנאים. במסגרת החקירה נערך עימות בין המשיב לבין אילן דרורי (להלן: "אילן") אשר הועסק על ידי המשיב, במסגרתו מסר דרורי פרטים המפלילים את המשיב. במעמד המפגש המפורט באישום הראשון ביום 05.01.2019, על רקע חברותו של דרורי עם המתלונן, הגיע דרורי אל המקום. בנסיבות אלה פנה אליו המשיב וטען כי הדברים שמסר בעימות הם שקריים, איים עליו כי בשל כך הוא "חייב" בנזק שנגרם לו, הוסיף כי "אתם עניים, יש לי מיליון דולר, אני עובד בשביל הכסף... אני הקטר הפרסי" ואף איים בכך שאמר לדרורי כי בשל השקרים שמסר בחקירה ובעימות "יגרום לו רע ויעשה לו רע בקרוב מאוד ושהוא ישלם על זה ביוקר".

2. ב"כ המבקשת טענה כי המשיב בעצמו לא הכחיש את השתלשלות העניינים, את המפגשים המפורטים בכתב האישום ואת האמירה למתלונן שישתף את אשתו כי היה לקוח בבית בושת. בנוסף, פירטה את הראיות הנוספות ובהן הודעות המתלוננים, עדי הראייה, סרטון המתעד את התנהלות המשיב באישום השני וכן מסרון שנשלח על ידי המתלונן אל מצלאוי.

בנסיבות אלה, טענה ב"כ המבקשת כי קיימות ראיות לכאורה לגבי המיוחס למשיב. לאחר שהפנתה לפסיקה בגין עבירות דומות, לחששם של המתלוננים מפני המשיב וכן לאופי עברו הפלילי, עתרה ב"כ המבקשת להורות על מעצרו עד תום ההליכים.

3. ב"כ המשיב לא חלק על קיומם של אותם מפגשים, אך טען כי מדובר בראיות שקריות המונעות ממניעים שונים של המתלוננים והעדים בתיק. בטיעונים ממושכים, פרש ב"כ המשיב את האופן בו יש לדעתו לקרוא את האמור בראיות השונות, את המוטיבציה האפשרית של עדי התביעה לטפול אשמה בנאשם, וכן את האופן בו יש לפרש את הדברים בהם הנאשם הודה. בנוסף, היפנה לנקודות בהן ביקש לראות סתירות, כגון דברים עליהם העיד אחד העדים ולא הוזכרו על ידי האחרים שנכחו באותו אירוע, או שינוי בגרסאות המתלונן ביחס לסוגיות שונות. מהאמור, ביקש ב"כ המשיב להסיק כי קיים קושי משמעותי בראיות במקרה זה. לגבי נסיבותיו האישיות של המשיב, ביקש בא כוחו לתת משקל משמעותי לגילו, מצבו הבריאותי והעובדה שמעולם לא הפר תנאי מגביל שהוטל עליו בבית משפט. לפיכך, עתר להורות על שחרורו תוך איסור יצירת קשר עם המעורבים.

דין והכרעה

האישום הראשון

4. כפי שטענו הצדדים, המשיב לא הכחיש בעת חקירותיו תחת אזהרה בימים 8.1.19 ו- 9.1.19, את הרקע של גביית חוב מהמתלון על ידו, את כל המפגשים המיוחסים לו בכתב האישום, את זהות הנוכחים במפגשים אלה וכן את הנושאים שעלו במהלכם. יחד עם זאת, המשיב טען כי רק חלק מהמיוחס לו אכן נאמר על ידו. מדובר במספר מפגשים ובדמויות משתנות בין מפגש למפגש.

תחילה, התקיים מפגש ביום 3.1.19 בשעה 19:00 בין המשיב לבין צבי, בפתח המלון המנוהל על ידי המתלון. המשיב מסר כי לאחר שהמתלון לא ענה לו לשיחות טלפון, קבע עם צבי להיפגש במקום ואכן פגש אותו. במפגש זה, טען כי שאל מה קורה עם המתלון (הודעה מיום 8.1.19, גליון 2 ש- 1-5). צבי תיאר בהודעתו מיום 7.1.19, כי המשיב הגיע למקום, שאל אותו היכן המתלון ואמר לו כי הוא לא עונה לו (ש- 9-10). בהודעה זו אין כל עדות לגבי אמירות בעייתיות כלשהן מצד המשיב במפגש זה (מדובר בסעיף הרביעי באישום הראשון, הממוספר בשל טעות בספרה 7). יש לציין, כי בניגוד לדברי ב"כ המבקשת, צבי כלל לא ציין בהודעתו שהמשיב אמר לו במפגש זה שיעביר את השיקים לגורמים אחרים. נתון זה בולט לנוכח העובדה שצבי לא נמנע מלציין אמירה זו בהודעתו, אך התייחס בה למפגש כלשהו שאינו מיוחס למשיב, מספר שבועות קודם לכן (ש- 28). הדבר עומד בסתירה לדברי צבי בעימות שנערך למחרת היום, בו ייחס לפתע למשיב אמירה זו בעת המפגש ביום 3.1.19 בשעה 19:00, ואף הוסיף לכך שהמשיב אמר שמדובר ב"גורמים עברייניים" (עימות מיום 8.1.19 ש- 5-10). לא נמצא בחומר הראיות או בטיעוני ב"כ המבקשת, כל הסבר לכך שצבי נמנע מלייחס למשיב אמירות המהוות לכאורה עבירה, בעת שמסר את הודעתו שלא בנוכחות הנאשם, הודעה בה לא נמנע מלייחס למשיב אמירות המהוות עבירה במועד אחר, ולעומת זאת בחר לפרט לפתע את הדברים במהלך עימות עם הנאשם. מדובר בסתירה מהותית המכרסמת באופן משמעותי במשקל שיש לתת לחלק זה של האישום.

5. בהתאם לעדותו של צבי, אותה אישר המשיב, כעבור מספר שעות שב המשיב אל המקום. צבי לא תיאר בהודעתו מיום 7.1.19, כי היה עד לאמירות כלשהן מצד המשיב כלפי גורם כלשהו, או כי הבחין בבעיטות פראיות מצד המשיב ובמכות מצידו בדלת המקום, כפי שתואר בסעיפים החמישי עד השמיני לאישום הראשון (מוספרו בטעות בספרות 8-11). צבי ציין כי המשיב "דפק בדלת" (ש- 12 להודעה), ולא פירט דבר מעבר לכך. לדבריו בהודעה, בהמשך ביקש משלומי להגיע למקום ולהרגיע את המשיב, אך הבהיר בעימות שנערך ביום 8.1.19, כי לא ראה את המשיב בעת ששלומי היה איתו מכיוון שישן (ש- 25 לעימות). המשיב אישר בהודעתו כי נפגש עם שלומי באירוע זה ואמר לו שכמו שהמתלון עושה לו בושות מול כדורי, בעל החוב לו הוא ערב, כך הוא יעשה בושות למתלון אשר נכנס לעשות מסג'ים על אף שהוא איש דתי ומורה בישיבה. המשיב ציין כי אמר את הדברים בבדיחות הדעת ולא מתוך כוונה לספר לאחרים (הודעה מיום 9.1.19 ש- 12-19).

המתלון מסר בהודעתו מיום 7.1.19, כי המשיב הגיע למקום והוא הבחין בו במצלמה כבועט בדלת ומכה עליה עם מקל. לפיכך, התקשר לשלומי וביקש ממנו שיגיע למקום (ש- 1-5). בניגוד לדברים אלה, עיון בסרטונים שצורפו מראים כי המשיב צלצל ואף דפק בדלת באמצעות מקל הליכה, אך לא בעט בה. עדותו של צבי ביחס לדפיקת המשיב על הדלת, משתלבת עם הנצפה בסרטון (הודעה מיום 7.1.19 ש- 12-13). בנוסף, בידי המתלון היו סרטוני מצלמות אבטחה המתעדים לכאורה את אותה התנהלות מצד המשיב, אך בהתאם למזכרים שצורפו - המתלון בחר למחוק תיעוד זה ימים ספורים לאחר מכן. לא נמסר כל הסבר מצד המתלון, אשר הגיע

למסור תלונה במשטרה, מדוע עשה כן.

בהמשך, לדברי המתלונן, שלומי הגיע למקום ונכנס אליו עם המשיב, בעוד הוא הסתגר בחדר, ושמע את השיחה ביניהם. במהלך אותה השיחה, טען המתלונן כי שמע שהמשיב אמר לשלומי שימסור לו שכדאי לו להיפגש איתו כי אם לא יעשה כן הוא יעביר את השיקים לעבריינים ואף איים להכין דיסק עם תמונותיו ב"טרופיקנה" ולשלוח אותו לאשתו (ש- 8-10 להודעה).

שלומי מסר הודעה לפיה אכן פגש במקום במשיב, לבקשת המתלונן, והמשיב הסביר לו שהמתלונן נמנע מלשם את חובו. בשלב זה, העיד שלומי כי המשיב אמר לו שיש לו כמה דרכים להוציא ממנו את הכסף, בכך שיעביר את השיקים לשוק האפור, ישלח לאשתו "איזה סרט" ויפזר פליירים בבני ברק (הודעה מיום 9.1.19 ש- 14-15). על אף שמדובר בשיחה בין שלומי למשיב, ושלומי לא היסס לפרט בהודעתו דברים אותם פירש כאיום, לא הוזכרו בעדות זו הדברים אותם טען המתלונן ששמע מתוך חדרו הסגור, כי המשיב אמר לשלומי שיעביר את השיקים לעבריינים.

מכלול ראיות אלה מצביע על קושי ממשי בקבלת עדות המתלונן לגבי אירוע זה, אף בעת בחינת הראיות כראיות לכאורה בלבד. לצד זאת, קיימות ראיות לכאורה בכל המתייחס לדברים עליהם העיד שלומי.

6. המפגש הבא הוא זה שנערך ביום 5.1.19, ומפורט בסעיף התשיעי לאישום הראשון (סומן בטעות בספרה 12). מדובר במפגש בין המשיב, המתלונן, צבי ואילן. מהודעתו של צבי עולה, כי במהלך מפגש זה סיכמו המשיב והמתלונן על המשך תשלום החוב. לאחר שצבי לא מסר דבר בעדותו לגבי איומים כלשהם מצד המשיב כלפי המתלונן במהלך מפגש זה, שאל אותו החוקר האם היה שלב בו המשיב לקח את המתלונן הצידה, ובתשובה ענה צבי תחילה כי לא ראה אך מיד תיקן שהיה שלב בו דיברו לבדם בעת שאילן הגיע למקום וצבי בעצמו ניגש אליו (הודעה מיום 7.1.19 ש- 40-41). באופן שונה, למחרת היום, במהלך עימות בין השניים, אישר צבי שכל השיחה היתה בפניו (עימות מיום 8.1.19 ש- 48-49).

המתלונן העיד ביום 7.1.19, כי לאחר שאשתו אמרה לו שהמשיב איים כי אם לא יפגש איתו הוא יעביר את החוב לעבריינים, הם נפגשו במסגרת פגישה זו. לטענת המתלונן, המשיב אמר לו שיש לו דרכים רבות לפעול, חבל שיערב בזה עבריינים וכן כי יש בידיו סרטים המתעדים את שהייתו בטרופיקנה. בשלב זה הגיע למקום אילן והחל ויכוח ביניהם. המתלונן אישר כי צבי היה נוכח במהלך השיחה בינו לבין המשיב (ש- 36 להודעה), כפי שעלה אף מהודעתו של צבי בעצמו. כאמור, צבי העיד כי לא היה לצד המתלונן והמשיב רק בעת הגעת אילן למקום, בשלב המאוחר - כך לדברי המתלונן - לאיומים על ידי המשיב. המשיב בעצמו הכחיש, במהלך עימות עם המתלונן, אמירות אלה במהלך המפגש (עימות מיום 8.1.19). לא נמצא כל הסבר כיצד צבי, חברו של המתלונן אשר לא היסס להעיד דברים שונים כנגד המשיב, תיאר בהודעתו מיום 7.1.19 את המפגש ואת שנאמר בו על ידי המשיב למעורבים השונים, אך לא תיאר דבר מתוך האיומים שייחס המתלונן למשיב. בנוסף, יש להתחשב עוד בקושי שעלה ביחס למהימנות המתלונן לגבי המפגש הקודם.

בנסיבות אלה, מדובר בסתירה מהותית המכרסמת באופן משמעותי בעוצמת הראיות ביחס לחלק זה

של האישום.

האישום השני

7. אין מחלוקת בין הצדדים, כי אילן הוא שהגיע אל מקום המפגש בין המתלונן, צבי והמשיב, זאת לאחר שהמפגש החל. בנוסף, אין מחלוקת כי אילן מסר פרטים כנגד המשיב במסגרת תיק חקירה אחר, כשלושה שבועות עובר למפגש זה.

אילן טען בחקירתו מיום 6.1.19, כי פגש את המשיב באירוע זה, והמשיב אמר לו שיראה מה נגרם לו בגלל ששיקר. בתגובה לפנייתו אל המשיב שיפרוש ויעזוב את "הענף הזה", אמר לו המשיב: "אתם עניים אני יש לי 100 מליון דולר...אף אחד לא יעצור אותי אני הקטר הפרסי" (ש- 10-11). גם אם ניתן לקבוע כי המשיב אכן אמר דברים אלה לאילן, בתגובה לאמירה שיפרוש, לא ברור כיצד הדברים מהווים איום, כפי שנטען בכתב האישום (יש לציין כי לא נטען שחל איסור יצירת קשר כלשהו במועד המפגש בין המשיב לבין אילן). בהודעה זו אילן טען שהמשיב "אומר לי בגלל ששיקרתי תראה מה נגרם לי" (ש- 9). המיוחס למשיב בכתב האישום, לפיו בשלב זה המשיב אמר לאילן שהוא "חייב" בנזק שנגרם בשל שקריו כנגד המשיב, הוא פירוש המאשימה שניתן לדברים אלה, ללא כל בסיס. דברי אילן לגבי אמירות הנאשם עד כה, מגבשות, לכל היותר, עבירת הטרדת עד ברף נמוך, ולא מעבר לכך.

בהמשך, מסר אילן בהודעתו שהמשיב אמר לו שייגרם לו רע, שיעשה לו רע בקרוב מאוד ויעלה לו ביוקר כל הסיפור הזה (ש- 16). אילן חזר על הדברים בעימות עם המשיב מיום 9.1.19.

מספר סוגיות מערערות את משקל עדות זו:

ראשית, אילן התייחס לאיומים שנאמרו לו על ידי המשיב בהודעה נוספת תחת אזהרה, ביום 9.1.19, שם טען כי המשיב אמר לו שהוא ישלם ביוקר על מה שהיה (ש- 8) ולא הזכיר כל אמירה לגבי כך שהמשיב "יעשה לו רע בקרוב מאד".

שנית, אילן תיאר את הגעתו אל המפגש באופן שונה מזה שתואר על ידי צבי והמתלונן. בעוד אילן ציין שהגיע אל המקום, ישב בחוץ עם צבי על הספסלים ובהמשך המשיב יצא החוצה מהמלון עם המתלונן, תיאר צבי מפגש עם המתלונן והמשיב, במהלכו הגיע למקום אילן (הודעה מיום 7.1.19 ש- 19). באופן דומה, תיאר המתלונן כי אילן הגיע לאחר ששוחח עם המשיב וצבי היה נוכח בשיחה (הודעה מיום 7.1.19 ש- 36).

שלישית, בעוד אילן טען כי המשיב הוא שפנה אליו, הזכיר מיד את "שקריו" וכן איים שייגרם לו רע, צבי מסר בהודעתו שאילן הוא זה שפנה אל המשיב והחל ויכוח בין השניים (ש- 20-21 להודעה). באופן דומה, המתלונן אישר אף הוא בהודעתו שאילן הגיע אל המקום והחל לצעוק על המשיב (ש- 24 להודעה).

רביעית, ניתן להסיק מהודעתו של אילן, כי המתלונן נכח במקום בעת האיומים המיוחסים למשיב כנגדו, אך נמנע מלהתערב:

"ש. אתה מגיע לרקון ואיפה ג'קי וחסין

ת. ג'קי וחסין כבר מדברים ביניהם במסדרון שמחוץ לטאג' מאהל.

ש. ואיפה אתה פוגש אותם?

ת. בחוץ כשהם חזרו - שאלתי את ג'קי איך אתה מרגיש ואז הוא פתח עלי את הפה כמו שאמרתי לעניין שאני אשלם על הכל.

ש. חסין אמר לו משהו על המילים האלו?

ת. לא - עמד והסתכל בצד" (הודעה מיום 6.1.19 ש- 196-190).

המתלונן מסר בהודעתו מיום 7.1.19, כי אילן החל לצעוק על המשיב אשר שאל אותו מדוע שיקר במשטרה לגבי מספר הפעמים בהם עבד עבורו. בנוסף, שמע את המשיב אומר לאילן שבשל השקר הוא מכין לו תיק וכן שישלם לו קנס "פאקט סיגריות". המתלונן לא העיד דבר לגבי דברי האיום המיוחסים למשיב כלפי אילן, אם כי ציין בעדותו כי "יצא" לרגע מהויכוח בין השניים (ש- 26 להודעה).

באופן דומה, בהתאם להודעתו של צבי מיום 7.1.19, לאחר הגעת אילן אל המקום, החל ויכוח בינו לבין המשיב בנוגע למספר הפעמים בהן עבד עבור המשיב, והמשיב אמר לאילן שהוא מסובך כי שכב עם קטינה. צבי לא מסר בהודעתו דבר לגבי האיומים המיוחסים למשיב, אך טען שלא שמע הכל כי היה בצד עם חבר (ש- 22-25).

יתכן כי הדברים המיוחסים למשיב על ידי אילן, נאמרו בעת שהמתלונן וצבי לא שמעו, גם אם ניתן להסיק מהודעתו של אילן כי הדברים נאמרו מיד לאחר ששאל לשלומו של המשיב, בנוכחות המתלונן אשר לא מסר עדות על אותם איומים. סוגיה זו עתידה להתברר במהלך ניהול התיק העיקרי ואין לייחס לה, כשלעצמה, משקל משמעותי בעת בחינת פוטנציאל הראיות בהליך העיקרי. יחד עם זאת, יש לתת את הדעת אף לכך שגרסתו של המשיב לגבי טענתו בפני אילן במהלך האירוע, ביחס למספר הפעמים שעבד אצלו, מוצאת תימוכין בהודעותיהם של המתלונן ושל צבי, בעוד המיוחס למשיב על ידי אילן - לא צוין בהודעות אלה.

ביחס לגרסת המשיב, טענה ב"כ המבקשת כי יש לייחס משקל לכך שבמהלך העימות עם אילן, אמר המשיב ש"יצא בבושת פנים כעד עוין" בגלל ששיקר (עימות מיום 9.1.19 ש- 30). לא מצאתי כי יש באמירה זו משום איום מרומז כלפי אילן, אלא אמירה המתייחסת לשקרים אותם המשיב מייחס לו. קשה להרחיק עד הבנת משמעותה המשפטית של הכרזת "עד עוין" על ידי המעורבים, כבסיס לטענה שמדובר באיום מרומז, בוודאי כשהדברים נאמרו בהקשר מאד ברור של אמירת שקר מצד אילן, כך לטענת המשיב.

כל אחת מסוגיות אלה, כל אחד מהקשיים שפורטו ביחס להודעתו של אילן, אינם פוגעים כשלעצמם בעוצמת הראיות של אישום זה. יחד עם זאת, הצטברות סימני השאלה עולה כדי משקל שלא ניתן להתעלם ממנו, גם בעת בחינת הראיות כראיות לכאורה בלבד, ומכרסמת בעצמתן במידה בינונית.

8. במסגרת הליך המעצר, בית המשפט בוחן את פוטנציאל הראיות בלבד, ובדרך כלל אינו נדרש לסוגיות של סתירות או חוסר הגיון. יחד עם זאת, כשבית המשפט "מוצא סתירות מהותיות וגלויות על פני הדברים, המחלישות באופן משמעותי את תשתית הראיות לכאורה, יש מקום להידרש לטענות מסוג זה בשלב המעצר" (בש"פ 3717/15 עיסא אבו רמדאן נ' מדינת ישראל (4.6.2015) פסקה 10). בהתאם לכלל זה נבחנו הראיות, נמצאו סתירות אשר חלקן מהותיות, ונקבעה עוצמת ראיות שונה לגבי חלקים שונים של האירוע. בית המשפט אינו נדרש בשלב זה לטיעונים שונים של מוטיבציה או "מלכודת" מצד העדים כנגד המשיב, אשר עלו בטיעוני ב"כ המשיב. סוגיות אלה עתידות להתברר בעת ניהול התיק העיקרי.

עוצמת הראיות המשתנה ביחס לחלקיו השונים של כתב האישום, משפיעה על עוצמת עילות המעצר. בנוסף, ניתוח הראיות במקרה זה מצביע על נסיבות האירועים, המשפיעות אף הן על עוצמת עילות המעצר. יש לזכור כי נקבעה חולשה משמעותית ביחס לחלקיו החמורים של כתב האישום, בהם המשיב איים כי יפנה כביכול לגורמים עברייניים לגבי חובו של המתלונן וכן ביחס לאיומי המשיב על אילן. הנסיבות שעלו מהראיות, לגבי התנהלות אילן באישום השני, בהתאם לעדויות עדי התביעה, משפיעות בפני עצמן על עוצמת עילת המעצר הנובעת מהמיוחס למשיב באישום זה. אין מדובר ביוזמה של המשיב למפגש או שיחה עם אילן, אלא בהגעתו היזומה של אילן למפגש עם המשיב באופן בו המשיב כלל לא ידע על הגעה זו, פניית אילן אל המשיב בצעקות, וויכוח ביניהם ביחס לעדותו של אילן.

עילות המעצר, של מסוכנות וחשש לשיבוש הליכי משפט, מתקיימות אך אינן מתקרבות בעוצמתן לנסיבות המקרים אליהם הפנתה המבקשת בפסיקה שהוגשה.

9. מבלי להקל ראש באופי העבירות המיוחסות למשיב ומחומרתן, ממכלול הראיות והמסקנות שפורטו לעיל עולה כי קיימות ראיות לגבי מעשים שאינם ברף גבוה של ביצוע עבירות אלה, ואין מדובר בעבירות מתוחכמות, שיטתיות, או כאלה שבוצעו תוך שימוש באלימות פיזית, כפי שפורט בפסיקה אליה הפנתה המבקשת. בנוסף, עברו הפלילי של הנאשם ישן. הרשעות רלוונטיות לבחינת עילות המעצר הן הטרדת עד שבוצעה לפני 25 שנים, ועבירת איומים שבוצעו לפני 29 שנים. המשיב אינו אדם צעיר, סובל כיום מחוליים רבים ובהם אירוע מוחי שעבר לפני מספר חודשים.

בהתחשב בכל האמור לעיל, עוצמת הראיות לכאורה, עוצמת עילות המעצר, אופי העבירות, נסיבות ביצוען, ונסיבותיו האישיות של המשיב, אני מורה על שחרורו בתנאים הבאים:

1. הפקדה בסך 10,000 ₪.
2. ערבות עצמית וצד ג' בסך 20,000 ₪ כל אחת.
3. איסור יצירת קשר, ישיר או עקיף עם מי מהמעורבים.
4. אני אוסר על המשיב להתקרב מרחק 500 מטר לאחד המעורבים.

ניתנה היום, ט"ז שבט תשע"ט, 22 ינואר 2019,
במעמד הצדדים.